

Station 1

Det är skönt att vandra. Den ena foten sätts framför den andra i en lagom takt som leder mig framåt. Samtidigt som jag tar in omgivningen med dofter, ljud och synintryck frikopplas mina tankar som svävar lika lätt som en fjäril.

Herren är min herde, ingenting skall fattas mig. Han för mig i vall på gröna ängar, han låter mig vila vid lugna vatten. Han ger mig ny kraft och leder mig på rätta vägar
(Ps 23:1-3)

Jerzy Gorecki/
Pixabay.com

Station 2

Bara den som vandrar nära marken kan se dina under Gud

En rad ur en sång för barn väcker min nyfikenhet. Vad finns att upptäcka på min vandring? Kan jag höra några fåglar? Bin som surrar? Vindens sus? Finns det växter jag känner igen? Blommor jag inte vet namnet på? Rör sig insekter i min närhet? Ser jag spår och lämningar efter djur av olika slag? Av människor?

Jag lyfter blicken och går vidare på min vandring.

Station 3

Gud sa: »Var fruktsamma och föröka er, uppfyll jorden och lägg den under er. « (1 Mos 1:28)

Länge tänkte sig människan att hon var en liten varelse i en nästan oändlig värld. Robert Millikan, nobelpristagare i fysik 1930, menade att människan inte på allvar kan påverka något så stort som jorden: "Vi kan sova lugnt i vetenskapen om att Skaparen har försett sitt verk med orubbliga beståndsdelar så att människan är oförmögen att vålla [jorden] någon jättelik fysisk skada."

Sedan dess har vetenskapen radikalt tänkt om. En enskild människa kan kanske inte vålla så stor skada, men tillsammans är mänsklighetens påverkan på livet på jorden så avgörande, att somliga menar att man kan tala om en ny geologisk tidsepok: antropocen—människans tidsålder.

Under andra halvan av 1900-talet skedde en snabb och dramatisk förändring. Många kurvor gjorde en plötslig böj uppåt, t.ex. ökade halter av koldioxid och metan, gifter i haven, avverkning av tropiska skogar, utrotning av djur och växtarter.

Människan har skaffat sig förmåga att göra stora och avgörande förändringar av livsmiljön på jorden. Ett välstånd har skapats för stora delar av den växande mänskligheten. Men ofta på andra livsformers bekostnad.

Antropocen är en berättelse... om en möjlig övergång till ett annat och bättre tillstånd. På så sätt skulle jorden också förbli stor, precis så som jag innerst inne önskar mig den.

(Sverker Sörlin)

Station 4

Stanna framför ett stort träd.

Jag betraktar ett träd... som en bild: en stelnad pelare i ljusets anstormning, eller den sprittande grönskan genomfluten av bakgrundens milda silverblå.

...som rörelse: den svällande ådringen kring den fasta och uppåtsträvande mörgen, rötternas sugning, lövens andning, ändlöst samspel med jord och luft – och det dolda växandet självt. (Martin Buber)

Om du vill, omfamna trädet! Slut ögonen. Andas några djupa andetag. Känn den bastanta stammen. Luta försiktigt kinden mot den skrovliga barken.

Albin Hillert/ikon

Låt mig vila mig i dig.

Fyll mig med din stillhet, din skapande stillhet.

Detta ögonblick, detta korta ögonblick, låt stanna brus och bilder.

Kom, du vars namn är Närvaro, kom i min kropp, låt mina lemmar vara du.

Låt mig vara evighet och oändlighet.

Låt mig vara utan tid och tyngd.

Låt mig vara du ett enda ögonblick, en enda sekund av din evighet.

(Caroline Krook)

Avslutande andakt

Tack, Gud, för den jord som jag får vara en del av. Tack för att den bär mig varje sekund. Hjälp mig att värda och vårda den. Amen.

Frid lämnar jag kvar åt er, min frid ger jag er. Jag ger inte det som världen ger. Känn ingen oro och tappa inte modet. Joh 14:27

Vår Fader, du som är i himlen.
Låt ditt namn bli helgat.
Låt ditt rike komma.
Låt din vilja ske,
på jorden så som i himlen.
Ge oss i dag det bröd vi behöver.
Och förlåt oss våra skulder,
liksom vi har förlåtit dem
som står i skuld till oss.
Och utsätt oss inte för prövning,
utan rädda oss från det onda.
Ditt är riket.
Din är makten och äran i evighet.
Amen.

Herren välsigne oss och bevara oss.
Herren låte sitt ansikte lysa över oss och vare
oss nådig.
Herren vände sitt ansikte till oss
och giv oss frid.
I Faderns, Sonens och den heliga Andens
namn. Amen.

Må din väg gå dig till mötes
Och må vinden vara din vän
Och må solen värma din kind

Och må regnet vattna själens jord
Och tills vi möts igen
Må Gud hålla, hålla dig i sin hand

Må din väg gå dig till mötes
Och må vinden vara din vän
Och må solen värma din kind

Och må regnet vattna själens jord
Och tills vi möts igen
Må Gud hålla, hålla dig i sin hand
(Psalm 730)

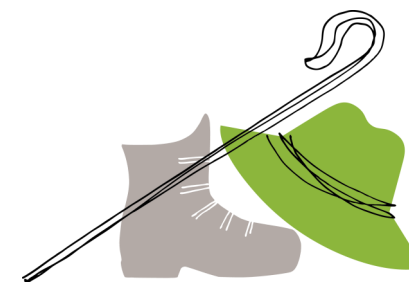
Foto: Maria Svensk/Ikon

Roslagens norra pastorat, tel. 0173-428 00
På vår hemsida finns fler tankar för pilgrimer
och information om våra gemensamma vandringar.
svenskakyrkan.se/roslagensnorrapastorat

PROVA ATT PILGRIMSVANDRA!

Man kan pilgrimsvandra själv eller med andra.
Det kan var en kort eller längre vandring.

Den här foldern vill ge stoff till eftertanke. Ta med den på din vandring. Stanna upp. Läs. Begrunda. Gå vidare.

Tema: Delar (av) samma jord

Texterna i denna folder handlar om den jord vi delar med allt annat liv. En jord att älska och vårda.

En pilgrimsvandring är en inre vandring i den yttre vandringens form. Vi vandrar stillsamt och uppmärksamt för att möta oss själva.

En bön som en vandrare kan be är den heliga Birgittas bön:

*Herre, visa mig din väg
och gör mig villig att vandra den*